

3,58, 1. परि द्योतनिं चरतो अर्जुना 10,12,7.

द्योतिन् (wie eben) adj. glänzend MEGH. 18.

द्योतिरङ्गण (द्योतिस् + इङ्गण) m. ein leuchtendes fliegendes Insect H. 1213. — Vgl. द्योतिरङ्ग, द्योतिरङ्गण.

द्योतिस् (von 1. द्युत्) n. Licht, Helle; Gestirn: द्योतिष्य der Pfad der Gestirne, der obere Luftraum RAGH. 13,68. द्योतिष्य liest die Calc. Ausg.

द्योत्य (wie eben) adj. zu bezeichnen, auszudrücken Schol. zu P. 1, 4,85, 3,2,81.

द्योभूमि (द्यो + भूमि) m. Vogel (der zwischen Himmel und Erde sich Bewegende?) ÇABDAR. im ÇKDR.

द्योषद् (द्यो + सद्) m. = द्युषद् ÇABDAR. im ÇKDR.

द्यौत (von द्यौत) n. N. eines Sāman Ind. St. 3,220.

द्यौतान (von द्युतान) n. N. eines Sāman LĀTJ. 8,6,5. PĀṆĀV. Br. 17, 1. Ind. St. 3,220.

द्यौन्न (von 1. द्युत्) n. Helle, Glanz UNĀDIS. 4,160.

द्यौदा (द्यौस् erstarrter nom. von द्यौ, + दा) adj. den Himmel gebend KĀTH. 39,9.

द्यौर्लोक (द्यौस् + लोक) m. die Himmelswelt ÇAT. Br. 14,6,1,9. 6,1.

द्यौसंशित (द्यौ = द्यौ + सं) adj. vom Himmel getrieben AV. 10,5,25.

द्र m. in der Stelle: लौक्या उच्छिष्टं श्रवत्ता वश्च द्रष्टाणि श्रीर्मयि AV. 11,7,3; vgl. द्र in कृत्तद्र und उत्तरद्र, wenn die Form उत्तरद्रौ AV. 6,49,2 (so ist u. उत्तरद्रु zu lesen) als du. zu fassen wäre.

द्रकट m. eine Trommel, mit der man Schlafende aufweckt, H. 6,84.

द्रगड m. dass. H. 6,84. TRIK. 1,1,120. HĀR. 222.

द्रङ्गण n. ein best. Gewicht, = तोलक ÇABDAR. im ÇKDR.

द्रङ्ग m. Stadt H. 971. कर्वटादधमो द्रङ्गः पत्तनाडुत्तमश्च सः VĀKĀSP. zu H. 972. RĀGA-TAR. 8,2011 (nach TROYER N. pr. einer Localität). कार्कोट^o 1598.1998. मार्ग^o eine auf dem Wege gelegene Stadt 1992. तत्तशिला^o ÇATR. 14,181. द्रङ्गा f. RĀGA-TAR. 8,203; nach TROYER N. pr. einer Localität. — Vgl. उद्रङ्ग, त्रङ्ग.

द्रढ्य (denom. zu दृढ), द्रढपति befestigen, bekräftigen, bestätigen: जटाजूटग्रन्थिम् MAHĀN. im ÇKDR. (u. जटाजूट). उक्तमेवार्थम् KULL. zu M. 1,10. 3,123. 7,144. 9,121. — Vgl. दृढ्य.

द्रठिक m. N. pr. eines Mannes PĀṆĀT. 198,2.

द्रठिर्मन् (nom. abstr. zu दृढ) m. P. 5,1,123. Festigkeit KĀTH. 23,9. 29, 2. 30,5. द्रठिम्ना निश्चक्राम BHĀG. P. 1,13,27. Bekräftigung, Bestätigung: एतस्यार्थस्य द्रठिमे ÇĀṆK. zu BRH. ĀN. Up. p. 217.

द्रठिष्ठ und द्रठियस् superl. und compar. zu दृढ s. u. दृष्ट.

द्रैध्स् n. etwa Gewand: द्वे द्रधसी स्तुती वस्त् एकः केशी विद्या भुवना- नि विद्वान् TS. 3,2,2,2.

द्रप्स m. Tropfen NĀ. 5,14. द्रप्सा मधुमत्तः RV. 5,63,4. 10,98,3. 4. VS. 1,26. द्रप्सो अयामसि 14,5. Häufig vom Soma: अन्नु द्रप्सास् इन्द्रव- अयो न प्रवतासरन् RV. 9,6,4. 69,2. 83,10. 1,14,4. यस्ते द्रप्स स्कन्दति 10,17,12. द्रप्सो भेत्ता पुराम् 8,17,14. ÇAT. Br. 4,2,4. 2. 6,1,2,6. दधि^o ĀÇR. GRHJ. 1,17. LĀTJ. 3,2,4. KAUC. 19. 36. vom Samen RV. 7,33,11. 4,13,2. Tropfen des Feuers sind die Funken: द्रप्सा यत्ते यवसोदो व्यस्त्रि- रन् 1,94,11. 10,11,4. Der Mond ist ein heller Tropfen (vgl. इन्द्र) 7,87, 6. viell. auch 10,123,8. n. nach H. 406 saure Molken; vgl. द्रप्स्य, त्र-

प्स्य. — Viell. in etym. Zusammenhange mit द्रा, द्रु.

द्रप्सवत् (von द्रप्स) adj. mit Tropfen versehen, beträufelt AV. 18,4,18.

द्रप्सिन् (wie eben) adj. Tropfen gebend: सत्वािनो न द्रप्सिनः RV. 1,64, 2. dicke Tropfen gebend, dickflüssig: अस्य मध्यमे वयसि संभवति द्रप्सो- वैव भवति द्रप्सोव हिरेतः ÇAT. Br. 11,4,4,15.

द्रप्स्य n. saure Molken AK. 2,9,51 nach ÇKDR.; unsere Ausgaben lesen त्रप्स्य. — Vgl. द्रप्स am Ende.

द्रवुद्द eine best. grosse Zahl VJUTP. 179.

द्रम्, द्रमति (गति) hin und her laufen, — irren NĀIGH. 2,14. DRĪTUP. 13,23. वानरा द्रुमुः BHĀTJ. 14,70. — intens. dass.: द्रन्म्यमाणाः परि- यति मूढा अन्धेनैव नीयमाना यथान्धाः KĀTHOP. 2,5.

द्रमिट oder द्रमित m. N. pr. eines Schlangenkönigs VJUTP. 86.

द्रमिल m. 1) N. pr. einer Gegend: देशे भवो द्रमिलः (चाणक्य) H. 884, Sch. — 2) pl. N. einer Schule H. 512, Sch. द्रिमिल sg. N. pr. ei- nes Lexicographen 364, Sch.; vgl. Verz. d. Oxf. H. 183, b, wo द्रमिल sg. als N. pr. nach derselben Quelle aufgeführt wird.

द्रम्म = δραχμή und auch daraus entstanden Verz. d. B. H. No. 828. COLEBR. Alg. LXXXIII.

द्रव (von 1. द्रु) 1) adj. a) laufend, vom Rosse RV. 4,40,2. — b) laufend, flüssig; subst. Flüssigkeit, Saft (AK. 3,4,20, 229. H. 638. an. 2,523. MED. v. 9. fig.) KĀTH. 27,7. यदण्डमध्ये स्कन्वं तु द्रवमासीत्समाहितम् HARIV. 12333. SUÇR. 1,8,21. 33,5. 78,14. 169,8. 194,9. 2,330,15. 436,9. 443, 18. MRĀKH. 92,6. RAGH. 7,7. KUMĀRAS. 2,11. द्रवाणां चैव सर्वेषां शुद्धि- त्वत्वं स्मृतम् M. 3,115. द्रवाणां चैव सर्वेषां पेयानामप्य उत्तमाः MBH. 14, 1221. °मूर्ति P. 6,1,24. SUÇR. 2,175,10. अद्रवपायिन् 1,239,8. °समूह 313,5. अन्नं द्रवप्रायम् 2,46,18. समातुलुङ्ग^o 326,10. काश्मीर^o BHĀTJ. 1, 48. अमृत^o BHĀG. P. 1,1,3. 4,23,16. द्रवस्वच्छात्तरात्मन् HIT. 1,93. Vgl. गोद्रव. — 2) m. nom. act. P. 3,3,27, Sch. a) Lauf, rasche Bewegung; Flucht; = गति, वेग, प्रद्रव, विद्रव AK. 2,8,2,79. H. 802. H. an. MED. VIÇVA und ÇABDAR. im ÇKDR. मातुल^o HARIV. 11430. दैत्यद्रवकर् 12367. — b) das Herumlaufen, Spiel, Scherz AK. 1,1,2,32. H. 553. H. an. MED. — c) das Flüssigsein, der tropfbare Zustand eines Körpers: माधुर्यद्रव- शैत्यादिजलधर्माः BĀLAB. 44. BHĀSHĀP. 27.29. — Vgl. अ^o.

द्रवक adj. von 1. द्रु VOP. 26,41.

द्रवच्चक्र (द्रवत्, partic. von 1. द्रु, + चक्र) adj. mit rasch laufenden Rädern versehen RV. 8,34,18.

द्रवज (द्रव + ज) m. Melasse u. s. w. (s. गुड) RĀGĀN. im ÇKDR.

द्रवण (von 1. द्रु) n. das Laufen: अयो द्रो द्रवणे रसः TBR. 2,7,2,7. HĀ- RIV. 11530.

द्रवैत् adv. s. u. द्रवत्.

द्रवता (von द्रव) f. das Flüssigsein, der tropfbare Zustand eines Kör- pers: अयो ऽभेद्यमुपायेन द्रवतामुपनीयते KĀM. NĪTIS. 11,47. ÇIC. 9,65.

द्रवत्पत्नी (द्रवत् + पत्नी) f. ein best. Strauch (शिमूटी) RĀGĀN. im ÇKDR.

द्रवैत्पाणि (द्रवत् + पा^o) adj. rasche Hufe habend, von den Rossen der AÇVIN RV. 8,5,35. Rosse mit raschen Hufen habend, von den AÇ- VIN 1,3,1.

द्रवत्य (von द्रवत्), द्रवत्येति flüssig werden GAṆARATN. im gaṇaकण्ड- दि zu P. 3,1,27.